

<div></div>
<div>עין משפט</div> <div>גר מצוה</div>
<p>קצו א ב ג מיי' פ"ג מהלכות איסורי ביאה הלכה ד סמג לאוין ז': קצו ח מיי' שם הל' ה': קצו ה מיי' שם פ"ה הלכה יח: קצו ו מיי' שם פ"ג הלכה יז:</p>

סו:

מאי לא תקצץ ש"מ תרתי. ומקלל חצירו גמרינ או מאז וגשיא או מאז ומרש דליכא למפרך שכן משונים דאזיו אינו משונה אע"ג דצפ' שזועת העדות (שזועות דף נז. ושם ד"ה מקלל) משמע דמחרש לחודיה גמר לה וא"ת וניגמר אזיו ממקלל עצמו ומרש דצפרק שזועת העדות (שם) גמרינ ממקלל עצמו מדכתיב השמר לך ושמור נפשך ויש לומר דאי לאו דאשכחן אזיו דגמרינ מיניה חצירו לא הוה גמרינ בעצמו מה שלא מצינו שאסור בחצירו:

עד שיהיו שניהם שוין. פ"ה בני עונשין וקשה תקשה לרבנן דמחייבין אפי' סקילה וי"ל דלרבנן ניחא דדייניה בסקילה כנערה המאורסה דלא ק"ל מומתו גם שניהם דבנשואה כתיב אצל לר"מ דדייניה כנשואה בחנק ה"ל למפטרם מהאי קרא והשתא דין לר"מ דין לרבנן בנשואה פטור ומתני' דמיימי לעיל (דף נה:) וחיובין עליה משום אשת איש לא אחיא כוותייהו א"י כרבנן ובארוסה ומיהו כיון דדייקינן לעיל אפי' בהמה כל שכן נשואה אלא כר' יונתן אחיא כיון דלא מוקי גם שניהם אלא למעוטי מעשה הורדוס ועוד וי"ל דלרבנן כיון דאין דינם משתנה בשביל קטנות מסתברא שפיר לאוקומי גם שניהם לדרשה אחריתי ומתני' דלעיל כרבנן אצל לר"מ דמשתנה דינו מסקילה לחנק בקטנה ארוסה סברא הוא דבנשואה דרשינן גם שניהם לפטור לגמרי ור"ת מפרש דלא קאמר שניהן שוין בני עונשין אלא שוין במיתה אחת והשתא לרבנן דבא על הקטנה בסקילה שפיר כיון דאם הייתה היא בת עונשין היו שוין במיתה אחת אצל לר"מ בא על הקטנה בחנק דאם הייתה בת עונשין הייתה בסקילה ואין זה שוין במיתה אחת א"כ נשואה קטנה לכ"ע במיתה אחת שוין וא"ת בת כהן שהיא בשריפה וצוועה בחנק ליפטריה לגמרי כיון דאין שניהם שוין במיתה אחת וי"ל דלמפטר לגמרי אי אפשר משום דדרשינן^{[ר} לגבי וזממים לעשות לאחיו ולא לאחרות:

מעשה חידודין. קשה דצפרק הבא על יצמתו (יבמות דף נה:) משמע דלא צעי קרא דפרין פשיטא פרילותא קאסר רחמנא ולגירסת הספרים מעשה הורדוס נמי קשה דהוא ממעט מדכתיב (ויקרא יט) שכבת זרע פרט למשמש מתהט: **והאי** לבדו **מאי** דריש ביה לבדתניא. וא"ת הא ר"מ אית ליה הך ברייתא דקתני מתני' הראשון בסקילה והשני בחנק וא"כ

הכי קאמר שמואל מ"ט שתיק רב לימא ליה ומת האיש הא ר"מ מיצעי ליה לאידך דרשה ויש לומר דתרתי שמעת מיניה:

סמל של ארבע מיתות

מאי לא תקלל ש"מ תרתי: **בתני'**^(א) הבא על נערה המאורסה אינו חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה והיא בבית אביה באו עליה שנים הראשון בסקילה והשני בחנק: **גמ'** תנו רבנן ^(ב) נערה ^(ג) ולא בוגרת בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה ^(ד) בבית אביה ^(ה) פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים נערה המאורסה יאפי' קטנה במשמע א"ל רב אחא מדפתי לרבינא ממאי דמתני' ר"מ היא ולמעוטי קטנה נמי דילמא רבנן היא ולמעוטי בוגרת ותו לא א"ל האי אינו חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה אינו חייב אלא על נערה בתולה מאורסה מיבעי ליה ^(ו) ותו לא מירי בעא מיניה ר' יעקב בר אדא מרב בא על הקטנה מאורסה לר"מ מהו לגמרי ממעיט ליה או מסקילה ממעיט ליה א"ל מסתברא מסקילה ממעט ליה והכתיב ^(ז) ומתו גם שניהם עד שיהו שניהן שוין שתיק רב אמר שמואל **מאי טעמא** שתיק רב ונימא ליה יומת האיש אשר שכב עמה לבדו כתנאי ומתו גם שניהם ^(ח) עד שיהו שניהן שוין דברי ר' יאשיה רבי יונתן אומר ^(י) יומת האיש אשר שכב עמה לבדו ואידך ההיא ומתו גם שניהם **מאי** דריש ביה אמר רבא למעוטי מעשה ^(יא) חידודים ואידך מעשה חידודים לאו כלום יהיא ואידך האי לבדו **מאי** דריש ביה ^(יב) כדתניא באו עליה עשרה בני אדם ועדיין היא בתולה כולם בסקילה ר' אומר הראשון בסקילה וכולן בחנק תנו רבנן ^(יג) ובת איש הון כי תחל לזנות רבי אומר תחילה וכן הוא אומר ומת האיש אשר שכב עמה לבדו **מאי** קאמר אמר רב הונא בריה דרב יהושע רבי כר' ישמעאל סבירא ליה דאמר ארוסה יצאה לשריפה ולא נשואה והכי קאמר אם תחילת ביאה בזנות בשריפה אידך בחנק **מאי** וכן כי התם מה התם בתחילת ביאה קמשתעי קרא הכא נמי בתחילת ביאה קמשתעי קרא אמר ליה רב ביבי בר אביי מר לא הכי אמר ומנו רב יוסף ר' כר' מאיר ס"ל דאמר ^(יד) נשאת לאחד מן הפסולין מיתתה בחנק והכי קאמר אם תחילת אחלתה בזנות בשריפה ואידך בחנק ומאי וכן סימנא

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא

לגמרי איהו מיהא מייחייב: **שניהם** שוין. בני עונשין: **למעוטי מעשה** חידודין. מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

לא סקלנ. שתי קללות במשמע ואלהים נמי צ' לשונות יש בו הלכך לא תקלל דרשינן אתרווייהו: **בתני'** **אינו חייב** סקילה: **עד ששהא נערה**. אצל קטנה שקדשה אציה הבא עליה בקטנותה אינו בסקילה ופלוגמא דתנאי היא איכא למ"ד בחנק ואיכא למ"ד פטור לגמרי: **צפולה**. ולא בעולה: **מאורסה**. ולא נשואה ואפילו נכנסה לחופה ולא נבעלה דקרינא ביה בתולה מיהו לא קרינא ביה מאורסה: **והיא צנים אציה**. למעוטי מקרה אכז לשלוחי הבעל וזינתה בדרך: **באו עליה שנים**. ועדיין היא בתולה כגון שבאו עליה שלא כדרכה: **הראשון בסקילה**. דמשכבי אשה כתיב (ויקרא יט): **והשני בחנק**. דבעולה היא והא סתמא רבי היא דאמר שלא כדרכה נפקא ליה מכלל בתולה לקמן: **גמ'** **ס"ר נערה ולא צוגרס**. אקרא קאי כי תהיה נערה בתולה מאורסה וגו' (דברים כג) וסקילה כתיבא התם. נערה משתביא שתי שערות עד שירצה שחור על הלצן ואין דין נערות לצגרות אלא ו' חדשים בלבד: **צית אציה**. צפרשת מוציא שם רע כתיב (שם) לזנות צית אציה והתם נמי סקילה כתיבא: **זו דברי ר"מ**. אמתניתין קאי דקתני עד שמהא נערה ומשמע למעוטי קטנה זו דברי ר"מ דאמר בכתובות באלו נערות (דף קט).

קטנה אין לה קנס חמשים כסף דנערה דוקא כתיב ולא קטנה הלכך גבי נערה המאורסה אין קטנה במשמע: **אצל חכמים**. שנתלקו עליו ואמרו יש קנס במקום מכר חולקין עליו אף כאן ואומרים קטנה ארוסה בסקילה ולא מיעט הכתוב אלא בזוגת: **דילמא**. למעוטי בזוגת ותו לא אחא למעוטי מידי: **א"ל** א"כ האי עד שמהא נערה האי ליטנא משמע צהדיא למעוטי קטנה דהכי משמע אינו חייב בקטנותה עד שתגדיל ותהא נערה ואי למעוטי בזוגת לחודא ארמא הכי איצביא ליה למתני אינו חייב אלא על נערה בתולה וכו': **ותו לא מידי**. אין עוד להקניט בדבר דודאי מתני' ר"מ היא: **לר"מ**. דאוקמה למתני' דממעט קטנה חליצה: **לגמרי קא ממעט** ליה. דפטרינן ליה לגבצא ממימה הואיל והיא פטורה דלאו בת עונשין היא ולא קרינן בזה ומתו גם שניהם דכתיב גבי שוכב עם אשה בעולת בעל^(ט): **או דילמא מסקילה ממעט** ליה. אצל חנק מחייבי: **שפיק**. רצ: **ונימא** ליה **ומה האיש השוכב עם האשה לבדו**. בצארוסה כתיב ואם צשרה ימנא האיש את הנערה המאורסה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

<div></div>
<div>מסורת הש"ס</div>

(א) כחצות מט., (ב) ג"ז שם מת.; (ג) נוסח לו: וס"נ., (ד) קידושין י. (וערכין ז.), (ה) נפי' צערוך ערך הכרוסי ותוס' יבמות נה: ד"ה לאחר וכו' וכן צהרי"ש שם סי' ד', (ו) קידושין ט.; (ז) לעיל נא.; (ח) תרומות פ"י מ"ב לעיל נא. כריתות ז'., (ט) נדברים כב., (י) נלקמן ז'., (יז) ועי' תוס' יבמות נה: ד"ה לאחר וכו' כתבו ישוב להז'.

תורה אור השלם

- כי יזקה נֶגֶךְ בתוליה מארְשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה: דברים כב כג
- וְהוֹצִיאוּ אֶת הַנֶּעֱרָר אֶל פֶּתַח בֵּית אֲבִיהָ וְיִסְקְלוּהָ אֲנָשֵׁי עִירָה בָּאֲבָנִים וּמָתָה כִּי עָשְׂתָה נֶבֱלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית אֲבִיהָ וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבָּהּ: דברים כב כא
- כִּי יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם אִשָּׁה בְּעֵלְתּוֹ בַּעַל וּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם הָאִשִּׁשׁ הַשֹּׁכֵב עִם הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: דברים כב כב
- וְאִם בִּשְׂדֵה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנֶּעֱרָר הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ הָאִשִּׁשׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ: דברים כב כה
- וּבֵת אִישׁ בָּחוּן כִּי תַחֲלֹל לְזִנוּת אֶת אֲבִיהָ הִיא מִחֻקְלָת בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף: ויקרא כא ט

מוסף רש"י

מאורסה ולא נשואה. נכנסה לחופה ואע"פ שלא נבעלה, ידוי נבעלה הו' מני ליה בתולה (כתובות טו.). ותו לא מירי. ליכא לשטיי מירי (לעיל טו.) אין לזון אחר דבר זה (סוכה לו:) מו ליכא לאשטיי מירי (שעריין קג:) אין להטוי על ק' (יבמות לט. קדושין כא:) אין להקשות על דבר זה (ע"ז כז. טו.). שניהם. מיותר לדרשה (שעריין ז.). עד שיהו שניהן שוין. בני עונשין, למעוטי גדול הבא על הקטנה (קדושין י.) הנואף והטאפת יכו בני עונשין, אצל אם הימה היא קטנה וכווא גדול, או הוא קטן דלאו בר עונשין והיא גדולה ובת עונשין, אין הגדול נהרג (שעריין ז.). ועדיין היא בתולה. שבאו כולן עליה שלא כדרכה (קדושין טו.). נשאת לאחר מן הפסולין מיתתה בחנק. שנפסקה עד עולם ונתחללה הכי היא סרה גמורה (לעיל זא.) דאע"ג דמטיקרא לאו זיה היא, השתא מיהא זרה היא (כירותות ז.).

לגמרי איהו מיהא מייחייב: **שניהם** שוין. בני עונשין: **למעוטי מעשה** חידודין. מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

סמל של ארבע מיתות

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שציאתו הייתה יחידית: **ר' אומר**. כי תחל לשון תחלה ולקמיה מפרש לה: דרבי ישמעאל בריש פירקין [נא:] **אם תחלה ציאתה בזנות**. שזו היא ביאה ראשונה שנבעלה: **כי הסם**. מה מצינו בנערה המאורסה שיצאה מחנק לסקילה ולא יצאה אלא בציאה ראשונה דכתיב לבדו למעוטי שני אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא בציאה ראשונה הלכך בנערה צפולה והיא ארוסה הכתוב מדבר: **כר"מ ס"ל**. דאמר [לעיל נא.] בת כהן נשואה לכשר בשריפה אצל נשאת לאחד מן הפסולין שנתחללה משעת נשואין שזו אינה אלא בחנק. והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אס זו תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק: **ומאי** וכן. הכא לא קפיד אלא אתחלת חלול ולא אתחלת ציאה והתם אתחלת ציאה נמי קפיד:

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לדידה הא צהדיא כתיב ולנערה לא תעשה דבר אלא להציא את הבא על הקטנה מדעתה ואע"ג דפטור ידיה לאו משום אונס אלא משום קטנות דליהי לאו בת עונשין רבינא מחדד ומקשה אצרו בצשרה מצחון דהוא נהנה והיא אינה נהנית להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהנין. ומיהו שלא כדרכה אע"ג דהיא אינה נהנית ממשכבי אשה איתרבאי לחיובא: **לא כלום** הוא. ולא איצטריך למעוטי. ואיכא דאמרי מעשה הורדוס (בבא בתרא דף קג:) שהטמינה שצב שנים בדבש: **ועדיין היא צפולה**. שבאו כולם שלא כדרכה: **וכוון בחנק**. דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירה הוא למעוטי כי האי גוונא דאע"ג דקרינא ביה צפולה אין בסקילה אלא אחד מהם אותו ששכב עמה לבדו דהיינו